

عنوان مقاله:

فراهنجاری در صحیفه سجاده

محل انتشار:

مجله پژوهش های قرآن و حدیث، دوره 46، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عباس گنجعلی - استاد یار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه حکیم سبزواری

آزاده قادری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه حکیم سبزواری.

محسن سیفی - استاد یار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

ادبیات، هنر آرایش و پیرایش کلام است به نحوی که صورت آن زیباتر و پیام آن تاثیرگذارتر گردد. برجسته سازی ادبی یا فراهنجاری در اثر دگرگون سازی زبان معیار (انحراف از نرم) صورت می پذیرد. فراهنجاری ممکن است در صورت های زبانی (آوایی، معنایی، واژگانی، نحوی، گویشی و...) اتفاق بیفتد. در اسلام دعا به عنوان یکی از نخستین چارچوب هایی در نظر گرفته می شود که در آن روح می تواند مطابق با خواست الهی شکل بگیرد. دعای معصومان (ع) تصویر کاملاً جدیدی از روح زنده و پویای اسلام را نشان می دهد؛ زیرا این دعاها دسترسی مستقیم به انواع رفتارها و ویژگی های بشری را که نیاز شکوفایی کامل آرمان اسلامی هستند فراهم می کند. صحیفه سجاده، ارزشمندترین و گران قدرترین ادب داعی به شمار است که اندیشه ها و افکارش، روح پاک انسانی را به نمایش گذاشته و هدایت جامعه بشری را مطمئن نظر قرار داده است. از آنجا که جلب توجه ذهن مخاطب به موضوع برای درک بهتر آن و وارد ساختن او در فضای متن جهت تأمل بیشتر، یکی از ویژگی های فنی متن است، آن حضرت با زبان دعا و با تکیه بر اصل هم نشینی معنایی و ساختار کلام، دست به آفرینش نثری زده اند که از سطح نثر ادبیات زمان خویش فراتر رفته و با زبانی فرا هنجار نمود یافته است. فرا هنجاری در صحیفه سجاده از سطوح متفاوتی از جمله «آوایی، واژگانی، نحوی و معنایی» قابل بررسی است. این جستار به بررسی زبان فرا هنجار با تکیه بر متن صحیفه سجاده، بر اساس روش تحلیلی توصیفی پرداخته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات، دعا، زبان فراهنجار، صحیفه سجاده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892365>

